

עם הארץ

בדיוק בין מדיניות לבין תעמולה. קשה לדעת מתי מדיניות היא תעמולה בלבד ומתי תעמולה היא בעצם מדיניות. ואנחנו רק מחכה לראות את פרצופי האנשינו בעוד כמה שנים כשעזר וייצמן יגיד פתאום „מינתי את רפול כי ידעת שהיילים מטומטמים“.

כי אם ממשיכים עד הסוף עם תיאור רית העם המטומטם, הרי שאין זה מספיק לתת לעם תעמולה אווילית להפליא, אלא צריך גם לתת לו שלטון מטומטם לחלוטין. והכי טוב, לפי התיאוריה הזאת, שראש-הממשלה יהיה אווילי ושר-החוץ דביל ושר-הבטחה כסיל. זה טוב גם מבחינה תעמולתית וגם מבחינה מדינית.

אני לא יודע אם החכמים כבר הגישו מו את התיאוריה עד הסוף, אבל אני לי ספק שאנחנו בדרך הנכונה.

אבל גם על זה אפשר להסתכל בדרך אחרת. אין לי ברירה אלא לקבל את תיאורית וייצמן, שהוכחה מעבר לספק, שהעם מטומטם. העם מטומטם אכן, העם מטומטם, אמת. העם מטומטם, נכון. אבל מטומטם על ידי מי? שהרי אף אחד, כולל עזר וייצמן לא חושב שהעם שלנו נולד מטומטם (אנחנו הרי יהודים). אז איך בכל זאת נהיה העם מטומטם? מי טימטם אותו? אני לא יודע בדיוק מי זה היה, אם דבר אחד אני יודע — אם מתמיד להתייחס למישהו כאל מטומטם במשך זמן מספיק, הוא באמת יהלך ומיטמט עד שהוא נהיה בסוף מטומטם לגמרי. זה בדוק. כל אחד מכם יכול לעשות ניסוי כזה על הילדים שלו. ואני יכול להבטיח לכם, במלוא האחריות, שאם תתייחסו לילד הקטן שלכם כאל מטומטם קטן, הוא באמת יהיה מטומטם גדול כשהוא יהיה גדול. אין אפס בניין הזה. אחריות לכל החיים.

וככה זה גם עם העם שלנו. שני התייחסו אליו כאל מטומטם והוא באמת נהיה מטומטם. אבל ככה זה לא ייגמר. השלטונות צריכים להמשיך להתייחס אל העם כאל מטומטם, ועוד כמה שנים יהיה לנו עם מטומטם הפליא, עם שעשוי אפילו להגיע, במעמאמץ, לדרגת הפיגור הגבוהה ביותר עלי אדמות.

אנחנו נגיע להישגים מרשימים בניין הזה. אנחנו נהיה העם המטומטם ביותר בעולם. אנחנו נהיה העם המפגז ביותר ביקום. אנחנו נהיה עם סגולה

פשוט ממצייאים אותה בעצמם, מתוכם, ממוחם. הם לא עושים שום מחקר דעת אווילים כדי ליצור תעמולה אווילית. הם יוצרים תעמולה אווילית כי הם בעצמם אווילים.

אחרת אני לא מבין את זה. ככה אני מבין את זה.

אבל אני בכל זאת אנסה להבין את זה אחרת. הם כולם חכמים, כולם נבונים, כולם יודעים את תורת העם היטב, ובגלל זה, בגלל שהם כל-כך חכמים, הם מצליחים ליצור תעמולה כל-כך אווילית שמביאה את העם היטב, מטומטם להביא אותם, את החכמים, לשלטון.

איך מוצאים סיסמא מטומטמת? איך יוצרים תעמולה אווילית? עושים סקר דעת מטומטמים? מחקר דעת אווילי לים? איך עושים את זה?

מה שאני כן יודע, זה שנציגי הליי-טוד בוועד המנהל של רשות-השידור, למשל, תמיד חשבו שהעם מטומטם. (אני מתחיל לחשוד שידוע צדיק נפש בהמתו). הם תמיד אמרו שם שהם, כחכמים, מבינים מה זה סאטירה ומה זה תיחכום ומה זה אירוניה, אבל העם, העם לא מבין.

וגם אני לא מבין. אני לא מבין איך הם מבינים (מראש) שהעם לא מבין. אני לא מבין איך הם, שלא נראים לי

סקר דעת קהל אמיתי

לו היה מישהו עושה בארץ סקר דעת קהל אמיתי, מנוסח כמו שצריך, בקרב האוכלוסיה היהודית הבוגרת, זה היה נראה בערך כך *:

■ האם יש להוציא את ר"ח ומיפלגות מסריחות אחרות מחוץ לחוק?

כן — 71%. לא — 12%. אין דיעה — 17%.

■ האם אתה תומך בהצהרת הרמטכ"ל שאסור לפרסם בעיתונים דברים שישמחו את הערבים?

כן — 62%. לא — 15%. אין דיעה — 23%.

■ האם יש להפעיל עונש מוות למחבלים, פושעים וקו-מוניסטים?

כן — 58%. לא — 17%. אין דיעה — 25%.

■ האם צריך להגביר את הפיקוח הממשלתי על השתוללות הטלוויזיה?

כן — 55%. לא — 21%. אין דיעה — 24%.

■ האם אתה תומך בהגבלת החופש המוגזם של הערבים בארץ?

כן — 53%. לא — 23%. אין דיעה — 24%.

■ האם אתה מוכן לוותר על בחירות כדי שיהיה בארץ שילטון טוב וחזק?

כן — 44%. לא — 27%. אין דיעה — 29%.

* הטעויות נובעות מעיגול מספרים ומאופטימיות יתר.

בסדר, נניח שאני מקבל את זה. אבל אז זה יוצר לי בעיה חדשה. אני לא יודע עד כדי כך מטומטם להאמין שמי שחושב שהעם מטומטם לפני הבחירות יתחיל לחשוב שהעם חכם אחרי הבחירות. רות. אבל אני יודע עד כדי כך מטומטם להאמין שמי שפונה למטומטמים בתעמולה פונה למטומטמים גם בשלטון. בקיצור, מי שחושב שהאזרחים מטומטמים ויוצר להם את התעמולה האווילית המתאימה להם, הוא יוצר להם גם את השלטון המטומטם והיאה להם. אין מה לעשות בעניין הזה.

גם קשה, כך נידמה לי, להבדיל

יותר או פחות מטומטמים מהעם, כן מבינים, ואיך העם, שהוא לא פחות או יותר חכם מהם, לא מבין. אני את זה לא מבין.

לכן נידמה לי שהם לא כל כך חכמים כמו שהם עושים את עצמם. לכן נידמה לי שהם מבינים שהעם מטומטם כי הם בעצמם מטומטמים. לכן נידמה לי שהם מתייחסים אל העם כמו שהם מתייחסים אל עצמם. הם חושבים שהם מטומטמים, ולכן הם מתייחסים אל העם כאל מטומטם.

הם לא עושים שום סקר דעת מטומטמים כדי ליצור סיסמא מטומטמת. הם

מיד אחרי הבחירות אמר בגין, שניצח, שיש לנו עם חכם. שנה אחרי הבחירות מסתבר שבי מערכת הבחירות פעל הליכוד מתוך הנחה שיש לנו עם מטומטם. איך מיישבים את הסתירה הזאת? זה פשוט מאד. למשל:

א. עזר וייצמן, שניהל את מערכת הבחירות, חושב שיש לו עם מטומטם, ואילו בגין, שהיה חולה אז (יש לו פתק מהרופא) חושב שיש לו עם חכם. ב. בגין התכוון אלינו (אנחנו חכמים), ואילו עזר וייצמן התכוון אליהם (הם מטומטמים).

ג. עד הבחירות העם היה מטומטם (בגלל המערך), אבל ביום הבחירות הוא קיבל שכל (עובדה שהוא בחר בליכוד).

ד. זה שיש לנו עסק עם מטומטמים לא אומר שהעם מטומטם (להיפך — העם חכם).

ה. העם באמת חכם, אבל האנשים מטומטמים.

וכן הלאה. מה שאתם רוצים. מה שאתם רוצים, אבל דבר אחד לא יעזור — עזר וייצמן צדק.

הוא יצא מההנחה שהעם מטומטם, הוא ניהל תעמולה אווילית, והעניין אכן הצליח — הליכוד ניצח בבחירות. עזר וייצמן צדק. העם באמת מטומטם. לי אישית יש בעיה עם תיאורית העם המטומטם. אני הרי מיעוט שולי ידוע, וכבר שנים אף אחד לא שם על מה שאני כותב או אומר. אז אני הרי יכול להגיד שהעם באמת מטומטם וי

ללכת לי הביתה ולישון בשקט, מבסוט מחוכמתי. אבל אני לא יכול. אני לא מסוגל להתייחס לאיש או לקבוצה או לציבור או לעם כאל מטומטם. לא יכול. הדרך היחידה שאני יכול להתיר ייחס אליהם זה כמו שאני מתייחס אל עצמי. אני חושב שאני חכם, ולכן אני מתייחס אליהם כאל חכמים. מה לעשות?

ובגלל זה קשה לי כנראה להבין איך כל זה מתנהל — איך יושבים אנשים שחושבים את עצמם לחכמים ואומרים לעצמם שיש להם עסק עם מטומטמים ולכן צריך לעשות כך ולא כך. לא מבין איך זה עובד.

תעמולת הליכוד היתה אווילית, כי פנינו לקהל מטומטם

— אומר הקריין אנסקי, שכתב ספר על מסע הליכוד בבחירות, וייצמן